

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

21 de julio - 21. julija 1994

LETO (AÑO) LIII (47)

Štev. (Nº) 26

MARJAN LOBODA

Vetrinj — sramoten žig

Govor na domobranski poslavi v San Justu 26. julija

V svoji pesnitvi Velika črna maša za pobite Slovence, je pesnik Jeremija Kalin — dr. Tine Debeljak imenoval Vetrinje:

Tabor brezdomnega človeka;
Tabor izdanga človeka;
Tabor ubitega človeka!

Sramoten žig v čelo Evrope, tenčica črna
čez lice Slovenije.

Da, tistega maja leta 1945 je Vetrinj stolpil tragično v slovensko zgodovino. Prostrano polje je okrog starodavnega samostana blizu Celovca na Koroškem, je bilo pred 49 leti priča neizmerne bolečine pa tudi trdne in globoke vere slovenskega človeka. Dokler bo slovenski rod živel, bo Vetrinj simbol slovenske tragedije v 20. stoletju.

Tabor brezdomnega človeka. Tisto lepo pomlad leta 1945, ko se je skoro svetovno klanje bližalo koncu, so se iz vzhoda, zlasti iz bivše Jugoslavije, valile proti Koroški, ki so jo že zasedli zapadni zavezniki, napredne množice beguncev. Armade vojskujočih se veselil so se po strašnem viharju, počasi umirjale. V silnem zaletu so angloamerikanske čete zavzele Italijo in Avstrijo, a kot morski val na obrežju pa so se ustavili prav na mejah Slovenije. Tam je po predhodnih dogovorih padla železna zavesa med demokratičnim zahodom in komunističnim vzhodom.

Vsi, ki so na svoji koži izkusili komunizem so, če so le mogli, pred njim bežali v strahu za svoje življenje. Med to množico je bilo tudi okrog 25.000 slovenskih beguncev: blizu 15.000 domobrancev in članov drugih protikomunističnih vojaških formacij in čez 10.000 civilistov, večinoma družin. V nagem in skoro nepripravljenem umiku, je večina njih na poti izgubila vso svojo skromno prtljago in se znašla na Vetrinjskem polju pod milim nebom, brez vsega.

Ljubi dom pa je ostal tam daleč... za mnoge za vedno... Vetrinj, tabor brezdomcev!

Ko sem se pred tremi leti prvič vrnil v Slovenijo, me je pot zanesla v samotno hribovsko naselje nad Št. Joštom. Pri neki hiši mi je gospodar pokazal star zvezek v katerega je njegov stari oče s svinčnikom in okorno pisavo pisal dnevnik svoje družine. Pod datumom oktobra ali novembra sem bral nekaj tole: „Po naših hribih so se pojavili ljudje, ki smo jih poznali kot delomrzneže in lumpe. S silo jemljejo ljudem hrano in vse, kar jim pride prav. Grdo govore o duhovnikih in Cerki in na vso moč hvalijo Stalina in Rusijo. Pravijo, da se bore za svobodo slovenskega naroda. Slabo bo, če nas bodo taki osvobodili.“ Ta preprosti dnevnik kmečkega očeta nam pove več, kot kupi knjig o NOB, ki so jih po vojski izdali doma. Gore laži so bile potrebne, da so za kratek čas zastrli nepremagljivo luč resnice, ki že udarja na dan in katero je preprosti in pošteni slovenski človek videl od vsega začetka.

Kar se je godilo v Sloveniji med revolucijo, v kratkih besedah najbolje označi uvod v knjigo Črne bukve, ki je med vojno izšla v Ljubljani. „Tisoč in tisoči mrtvih Slovencev, razdejana domovina, uničenje nenadomestljivih tvarnih dobrin in kulturnih spomenikov, državljanska vojna ter

iz nje izviraajoči razdor in oslabitev naše narodne sile — to so dejstva, s katerimi slovenski narod danes pred vsem svetom obdoločuje komunizem, njegove domače in tuje voditelje ter vse tiste, ki so komunistično delovanje na slovenskem ozemlju podpirali, zagovarjali ali opravičevali.“

Načrt, ki ga je izdelovalo vodstvo OF za prvih šest ur po koncu vojne in je tudi objavljen v Črnih bukvah je še bolj grozljiv:

„Družina, ki ima v svoji sredi enega samega izrazitega protikomunista, se likvidira totalno, to je do zadnjega dojenčka... Vodstvo KPS sodi, da za Slovence ne bo nikake škode, če bodo ostali brez inteligence, saj bo Slovenija samo košček velike boljševiške Rusije...“ V času objave tega načrta so nekateri dvomili v njegovo resničnost, poznejši dogodki pa so dokazali, da so se v vsem ravnali po njem.

Zgodovinsko dejstvo je, da vsa NOB niti za en dan skrajšala okupacije Slovenije, žrtve, ki naj jih je povzročila slovenskemu narodu pa več kot stokrat presega malenkostne izgube povzročene okupatorjem. V 45 letih neomajne oblasti so imeli čas, da so izdelali bajko o junaški borbi za svobodo naroda. Lagali so svojim zaveznikom in vsemu narodu in tako pod krinko borbe proti okupatorju vodili najbolj kruto in brezobzirno borbo za oblast. In prihodnje leto bodo slavili 50-letnico „osvoboditve“, ko so Slovenijo zasedali previdno dan ali dva po odhodu nemških in protikomunističnih oboroženih sil.

Ni čudno, da so ljudje bežali pred takimi osvoboditelji.

Vetrinj! Tabor izdanega človeka. Zaupanje v človeško solidarnost, v mednarodne zakone in demokratično preteklost zahodnih zaveznikov je nagnilo slovenske begunce, da so se zatekli pod njihovo varstvo. V boju nepremagana domobranska vojska jim je izročila najdražje, kar vojak ima — svoje orožje.

Pokorni največjemu zločincu dvajsetega stoletja, takratnemu zavezniku, komunistu Stalinu, si zahodni zavezniki niso pomišljali z lažjo in prevaro slovenske domobrance izročiti komunističnim partizanom, ki so takrat ob podpori ruskih in bolgarskih čet zasedli Slovenijo. Obstojta upravičen sum, da je bila sklenjena sramotna kupčija: slovenska domobranci za Koroško. Podla in usodna izdaja, ki še čaka raziskave in obsodbe.

Vetrinj — tabor izdanega človeka!

S pesmijo na ustih, kot so včasih fantje odhajali na vojsko, so se naši domobranci poslavljali od svojih dragih, ki so še ostali v vetrinjskem taborišču. Saj pridemo kmalu za vami, smo jim obljubljali. In zelenkasto sivi angleški vojaški kamioni so odpeljali cvet slovenske mladosti: ne v obljubljeno Palmanovo v Italiji, ampak naravnost v žrelo komunističnemu zmaju, v strašno smrt.

To kar se je potem zgodilo s slovenskimi domobranci, je prav gotovo najstrašnejše poglavje vse tisočletne slovenske zgodovine. Pobijali so nas Obri, tlačili so nas Franki in Bavarci, morili so nas Turki in Madžari, uničevali so nas Italijani, streljali so nas

(Nad. na 4. str.)

© dvojni koaliciiji

Liberalna demokracija Slovenije se po zadnjih dogodkih v stranki Slovenskih krščanskih demokratov nagiba k vnovični oživitvi dvojne koalicije. Kot je znano, je pred tedni to idejo skoraj odklonila in je dr. Drnovšek nekako javno dejal, da ima raje sedanjo tristrankarsko koalicijo še z bivšimi komunisti. Sedaj pa so po sklepu sveta SKD dali možnost LDS, da premisli svoje stališče do srede septembra, ko bo imela SKD svoj kongres in na katerem se bodo dokončno odločili, ali vstopijo v novo koalicijo ali gredo iz vlade. Zgleda, da so pri LDS le sprevideli, da je zanje bolj nekaka povezava z desnico in da prijateljski odnosi z Združeno listo niso najbolj sprejemljivi za svet ne za državljane.

Po drugi strani pa se je dr. Drnovšek kot predsednik LDS pogovarjal z Marjanom Podobnikom, predsednikom Slovenske ljudske stranke. Za zaprtimi vrati sta se pogovarjala predvsem o političnih in ekonomskih vprašanjih.

Po besedah Marjana Podobnika je

predsednik vlade izrazil potencialni interes za sodelovanje SLS v vladi. Predstavniki SLS so sicer bili mnenja, da bi najbolj odgovarjalo sedanjemu trenutku razpust parlamenta in nove predsedniške volitve, a vedo, da za to ni po ustavi možno. Zato so mnenja, da bi bila možna novo oblikovana vladna koalicija, a samo z jasnim skupnim programom, v kateri bi bili pripravljeni sodelovati. Vse to pa pod pogojem, da v njej ni Združene liste. Niso pa pripravljeni sodelovati v sedanji koaliciji, ker bi pomenilo, da je edini cilj te koalicije odsotnost opozicije.

Dr. Drnovšek je dejal, da konkretnjših pogovorov ni bilo, da je šlo le za ugotavljanja mesebojnega zaupanja.

Če bi se novi koaliciji združile LSD, SKD in SLS, bi to bila precej močna, desnorsredinska koalicija s precej stabilno vlado.

Glavno besedo imajo sedaj pri liberalni demokraciji, da se odločijo ali se nagnejo na levo ali na desno.

Iščejo novega ministra

Komaj je odstopil pravosodni minister Kračun zaradi stanovanjske afere, je ostalo mesto prazno. Dr. Drnovšek, predsednik vlade, še sedaj išče primerne resnega kandidata, ki je gotovo zelo važen člen vlade in ima veliko odgovornost posebno sedaj, ko se vrsta afer zrača pred sodišči, in drugi iščejo pravice zaradi razlastitve in denacionalizacije.

Gotovo je iskal predvsem med svojimi somišljeniki pri LDS, tudi pri nestranskih strokovnjakih. Sedaj pa je obvestil tudi slovenske krščanske demokrate, da bi bilo možno, da bi imenoval za to mesto tudi njihovega kandidata, če bi ga oni predlagali. Iz stranke SKD so že sporočili, da bodo v tem primeu predlagali svojega člana

Miroslava Mozetiča, predsednika državnega zbora. A ta ponudba ima svojo drugo plat: to bi bila samo zamenjava ministrstev in bi zato SKD morali prepustiti kako drugo mesto Liberalno demokratski stranki.

Predsednik vlade je v svojem pogovoru s predstavnikoma SLS tudi omenil, da bi bil pripravljen na to mesto imenovati člana SLS; a Podobnik je izjavil, da v sedanji koaliciji ne namerava sodelovati.

Tik pred zaključkom lista pa smo dobili sporočilo, da je dr. Drnovšek imenoval za pravosodno ministrico Meto Zupančič, odvetnico in nekdanjo sodnico. Po besedah predsednika vlade ta ni članica LDS in bo v vladi nastopala izvenstrankarsko.

Obetajoči pogovori Hrvaške s Slovenijo

Na gradu Brdo pri Kranju sta se sestali delegaciji iz obeh držav. Vodila sta jih oba predsednika vlad Nikica Valentić in dr. Janez Drnovšek. Poleg njih pa so se pogovarjali še oba zunanja ministra, oba finančna ter oba ministra za gospodarstvo.

Glavni uspeh te konference je bil v tem, da so se pojavile nekatere možne rešitve za

glavne probleme, ki jih imata državi med seboj. Predvsem velja to za mejo v Koprskem zalivu, kjer je bil „narejen bistveni korak k možnosti rešitve“, kakor tudi sta se delegaciji dogovorili za skupne nastope proti italijanskim zahtevami ter porazdelitev obveznosti iz osimskih sporazumov med obe državi.

Uspeh slovenskega vinarstva

Na svojem tradicionalnem 40-letnem mednarodnem ocenjevanju vin v Ljubljani so prireditelji sprejeli veliko bolj stroge ukrepe pri ocenjevanju kakovosti vin. Te je sprejela junijska skupščina Mednarodnega urada za ocenjevanje vin v Parizu. Letošnje ocenjevanje vin v Ljubljani je dobro uspelo, čeprav so zaradi strožjih meril podelili le tretjino običajnih kolajn. Ocenjevalci niso vedeli, katera vina ocenjujejo.

Naj omenimo še podeljene nagrade: kot šampioni so bila razglašena vina iz Čil, Slovenije in ZDA, največ zlatih kolajn je dobila Avstrija, za njo Slovenija, ZDA in Nemčija.

Zanimivo je tudi, da so sodelovala vina iz Argentina in se kar dobro odrezala: dobila so 2 zlati medalji, 9 srebrnih in 6 častnih diplom, poleg tega pa še diplomu za sodelovanje.

Svetovni slovenski kongres na Dunaju

Na Dunaju je 23. in 24. junija potekalo drugo zasedanje Svetovnega slovenskega kongresa. Udeležili so se ga zastopniki območnih konferenc iz Slovenije in iz devetih drugih držav (Italija, Avstrija, Nemčija, Švica, Bosna in Hercegovina, Velika Britanija, Kanada, ZDA, Avstralija) kot opazovalka pa je bila navzoča tudi Slovenka iz Argentine. Prvo zasedanje te organizacije pred tremi leti je potekalo v izrednih razmerah (dnevi slovenske osamosvojitvene vojne), zato v časovni in organizacijski stiski ni bilo mogoče vsega natančno premisliti ter v miru sprejeti statuta in programa. Tako je bilo v prvih treh letih njenega obstoja precej nejasnosti, zastojev in celo negotovosti glede prihodnosti. Zadnje leto pa je vendarle prišlo do odločilnih premikov v najspornejših zadevah in dunajsko zborovanje je bilo priložnost za njihovo dokončno izčiščenje.

Spremenjeni statut zagotavlja novo razmerje med konferenco za republiko Slovenijo in drugimi območnimi konferencami (vsaka ima na skupnem zasedanju kongresu najmanj dva in največ pet delegatov; glavni odbor sestavljajo vsi predsedniki ali pooblaščenici ustanovljenih območnih konferenc ter sedem članov pred-

sedstva kongresa, v predsedstvu pa so poleg predsednika štirje podpredsedniki — za republiko Slovenijo, zamejstvo, evropske države, čezmorske države). Na dunajskem zasedanju je bilo izvoljeno tudi novo predsedstvo kongresa (predsednik je postal dr. Jože Bernik iz ZDA). Potrjeni prenovljeni program mu daje poleg splošnih usmeritev (ne „krovnost“, temveč povezovanje vseh Slovencev doma in po svetu ne glede na njihovo nazorsko idr. različnost, utrjevanje slovenstva, skrb za slovensko državnost) tudi določnejše cilje in neposredne naloge do naslednjega zasedanja (državljanstvo, slovenski jezik, podpora pluralizaciji občil in znanstvenemu raziskovanju izseljenske problematike, sprava, budnost glede državnih meja idr.). Nekoliko bolj odprto ostaja vprašanje financiranja. Zavrtnjen je bil predlog, da bi se SSK preoblikoval samo v nekaj servis za izseljence in naj se ne bi izrekel o najpomembnejših političnih in drugih zadevah slovenske države, sprejeli pa so več resolucij, posebno aktualna je tista o prizadevanju Slovenije za pridružitve Evropski zvezi in o italijanskem izsiljevanju pri tem.

J. D.

„Slovenec“, 2. julija 1994

Rast XXIII v Sloveniji

Bohinj, 18. julija 1994

Dragi Slovenci v Argentini!

Že šesti dan nam poteka v prelepi Sloveniji. Oglašamo se zato, da boste vedeli, da smo presrečni, ker lahko uživamo te prekrasne kraje vaše domovine.

Nimamo besed, da bi opisali, kaj vse naše oko vidi in naše srce čuti.

Že na brniškem letališču so nas čakale znane osebnosti, sorodniki in prijatelji. Marsikatera solza nam je pritekla iz oči, ko smo zapeli našo himno Slovenija v svetu, čeprav smo že drugi in tretji rod, ki obiskuje našo duhovno domovino.

Sprejeti smo bili pri ljubljanskem županu oz. namestniku Cirilu Rotarju, pri nadškofu dr. Alojziju Šuštarju, Saša Frelih nas je sprejel v Cankarjevem domu, v vili Podrožnik pa prof. Lojze Peterle, R. Puc, dr. Peter Vencelj in njihovo spremstvo.

V Škofji Loki smo pa doživeli nekaj nepozabnega. Veseli smo se pripeljali pred predsednika izvršnega sveta Vincencija Demšarja. Odločili smo se, da gremo spoznat Škofjo Loko. Na poti tja pa smo se na cesti srečali z muzikantom in folkorno skupino, ki so bili tam zaradi poroke. Tako da smo se na hitro preoblekli in smo za-

Slovenija v svetu (SvS)

Skupina mladih Slovencev iz Argentine je v Ljubljani ustanovilo društvo Slovenija v svetu (SvS), ki povezuje predvsem slovenske politične emigrante. SvS izdaja mesečni Informativni list, organizira gostovanja slovenskih prosvetnih skupin iz tujine, pred kratkim je pripravila v Škofjih zavodih prvi tabor Slovencev po svetu, pomaga pri pridobivanju slovenskega državljanstva. Seveda je organizacija še v začetkih in se mora dati z mnogimi težavami, posebno še, ker ji država ni dala še nobenega denarja — državni poslanci so ji z glasovanjem odklonili del denarja namenjenega za delo z izseljenci, in vsega poklonili Slovenski izseljenski matici.

SvS ima svoj urad v Škofjih zavodih. kjer so prostori Slovenskega doma, namejeni začasnemu bivanju naših izseljencev.

Branko Rozma, Družina št. 25

plesali argentinsko folkloro. To je bilo imenitno, ker sta se dve kulturi srečali v Sloveniji. Potem so nas pogostili v gostilni in kar na cesti z županom na čelu zaplesali polko in valček.

Veliko hodimo v naravo in se urimo za pohod na Triglav. Bili smo Šmarni gori z veroučno skupino iz Šmartnega, na Rožniku, na ljubljanskem Gradu. Hodili smo po vsej Ljubljani. Na Blejskem jezeru smo peljali do otoka. Šli smo tudi na blejski Vintgar. Danes smo pa bili v Bohinju. Čeprav veliko hodimo, nam ne zmanjka časa, da igramo nogomet, pojemo in tudi zaplešemo.

Prejmite lepe pozdrave iz prekrasne Slovenije!

RAST XXIII

Tudi Rast XXIII v Sloveniji

V torek so na brniško letališče že četrtač prispeli maturantje slovenske srednje šole v Argentini Rast XXIII. Tako kot oni pred njimi so si za kraj maturantskega izleta po končani sobotni slovenski srednji šoli izbrali domovino svojih staršev, ki so morali v Argentino po končani II. svetovni vojni. 29 dijakinj in dijakov ted dva spremljevalca je na letališču na začetku enomesečnega bivanja v Sloveniji poleg prave množice sorodnikov in prijateljev pričakal sekretar za Slovence po svetu, v sredo sta jih sprejela ljubljanski župan Jože Strgar in nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar, v četrtek pa zunanji minister Lojze Peterle. Organizator izleta, izseljensko društvo Slovenija v svetu, je za Rast pripravilo bogat spored. Mlade Slovenke in Slovence, v domovini staršev so večinoma prvič, so si najprej ogledali slovensko prestolnico in se odpravili na Šmarno goro in Rožnik, danes pa jih čaka Gorenjska. Za marsikoga bo verjetno osrednji dogodek gostovanja po Sloveniji dvodnevni pohod na Triglav — na najvišji točki v Sloveniji bodo predvidoma v sredo. V četrtek gredo na avstrijsko Korosko, v soboto bodo že na Štajerskem, potem pa jih čakajo še Dolenjska, Primorska in Notranjska ter teden dni pri sorodnikih. Nazaj v Argentino odidejo 7. avgusta.

Zvone Žigon - „Slovenec“, 10. julija

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Atentat proti judovski socialni ustanovi v Buenos Airesu je globoko pretresel argentinsko dogajanje. Tako glede števila žrtv (bomo kdaj vedeli točno, koliko mrtvih je bilo) kot zaradi podlega načina atentata, v katerem so bili prizadeti izključno le nedolžni, je splošna obsodba padla na dogodek in na storilce. In eno javno in edino vprašanje: to nasilje ni domače, marveč je uvoženo. To ne odgovarja argentinski duši.

RAZNA NASILJA

Zakaj se ustavljamo ob tem dogodku? Saj dejansko ne moremo mimo njega, zaradi narave dejanja in ker je znova pretresel (kot pred par leti atentat na izraelsko poslaništvo v Buenos Airesu) argentinsko pojmovanje življenja. Zakaj storilci že v drugič izberejo tukajšnjo deželo za ta zločin? Morda prav zato ker je Argentina zemlja mirnega sožitja najrazličnejših narodov sveta. Po notranjosti, v oddaljenih vaseh in trgih, po malih mestih in v buenosaireškem velemestu mirno delijo sosesčino Judje in Arabci, Slovani in Germani, katoličani in mohamedanci. Naj gre za Špance, prve inmigrante ali Korejce, zastopnike zadnjega večjega pritoka, vsi imajo tu svoj prostor in polno svobodo razvoja. O tem lahko mnogo priča tudi naša imigracija.

In nasilje? Vsak narod ga ima v svoji zgodovini. Zato ni da bi se vračali v preteklo stoletje, v borbe med unitarci in federalisti, najbolj krvave v argentinski zgodovini. Ali pa v izbruhu anarhizma v prvih desetletjih tega stoletja. Kravgo nasilje ni lastno argentinski duši. Saj ga je težko zaznati celo v nešteti državnih udarih tega stoletja, ki so bili bolj podobni vojaškim sprehodom kot pa pohodom. Kar se tiče dobe gverile in nje zatiranja odkrito priznajmo, da je bil velik del tega „uvožen“, tako iz ideološkega kot praktičnega vidika.

Zato v argentinski družbi ni najti sovraštva do tujca, saj je nje značilnost prav ta, da smo vsi tujci. In še zanimiv detalj, šele v novi spremembi ustave so zagotovljene pravice duhovnosti, kulture in zemlje edinim pravim „domačinom“, indijanskim skupinam, kar jih še ostane. V neki meri je bil tukaj šovinizem obrnjen proti prvotnemu prebivalstvu.

A tudi ne smemo misliti, da je Argentina zemski raj. Nasilja lahko najdemo dovolj, seveda v drugih oblikah, kajti nepoštenje in korupcija sta tudi neke vrste nasilje, ki je sicer razpaseno po svetu, a tukaj imata kar preveč prosto pot in premalo kaznovanja. Svoje vrste nasilje je brezbriznost, nezanimanje za skupno stvar, ki je morda posledica prej omenjenih slabosti, ki prav tako udarjajo po skupnosti. Nasilje so umazane ceste polne smeti, nasilje so okužene reke, nasilje so tudi obubožane šole in zanemarjene bolnišnice. In še bi lahko naštevali. Vendar to nima nič opraviti z atentatom na ulici Pasteur, v tradicionalno židovski četrti Once. Mnogo teh omenjenih nasilij argentinski človek, zmes vseh narodov in ras, nadomesti z globokim čutom solidarnosti. Morda je prav največje nasilje, ki ga argentinska družba mora prenašati in mora tudi iztrpeti, ubijanje te solidarnosti, ki je bila nekoč moralni temelj naroda.

USTAVA NAPREDUJE

Atentat je za nekaj dni pritegnil pozornost javnosti prav, ko je delo ustavodajne skupščine prešlo v drugo fazo, ko se pri-

pravlja dokončno besedilo, ki ga bodo poslanci potem volili. V glavnem so odločene skoraj dokončne točke, ki bodo spreminjene in tudi duh novega ustavnega teksta. Povezava med radikali in peronisti pa zagotavlja, da ne bo prišlo do presenečenj in da bodo dogovorjene spremembe do konca spoštovane.

Glede sprememb moramo zapisati, da so večinoma prilične in pozitivne. Kdaj smo že omenili, da je celotna sprememba izredno pozitivna. Bila je potrebna in po nemarnosti zavlačevana zaradi politično-strankarskih interesov. Škoda le, da zaradi političnih okoliščin celotna stvar izzveni bolj kot zakulisni kompromis dveh veljakov kot pa izraz potrebe in volje celotne skupnosti.

Nekaj točk je sicer še ostalo nerešenih. Ena teh je problem splava. Cerkev je nenehno zahtevala, da se v ustavi izrecno zagotovi pravica do življenja od samega spočetja. Predsednik Menem se je tej zadevi odzval in stvar vodi naprej kot neke vrste kompromis. To tudi potem, ko so mednarodne pogodbe dobile po novem besedilu ustavni status. Ena od teh pogodb, pakt iz San José de Costa Rica, prav tako govori o življenju „od spočetja“ dalje. Vendar protiabortistične skupine zahtevajo izrecno omembo v samem ustavnem besedilu, da ne bi bilo pozneje nikakega izgovora za kak tovrstni zakon ali kake sodnijske odločbe, ki bi težile po tem, da bi splav postal nekaznivo dejanje. Podobnih poizkusov je že bilo nekaj v zadnjih časih.

Kar tudi še ni razjasnjeno je vprašanje ponovne možnosti kandidature sedanjih guvernerjev. Nekatero provinco še nimajo tega dovoljenja in med njimi je dvoje največjih: Buenos Aires in Santa Fe. Tako Duhalde kot Reuteman hočeta vladati ponovno dobo, a obema se je poizkus doslej izjalovil. Duhalde je zato skušal to zadevo urediti potom državne ustave, a večina peronističnih delegatov in radikali na splošno, se temu upirajo. V ozadju je preveč političnih interesov in premalo iskrenosti in dobre volje. Jasno pa je, da Menem samemu ne prija morebitna ponovna Duhaldejeva guvernerska doba. A tako igranje se večasih klaverno povrne.

Za konec še nekaj omemb iz strankarskih premikov. V vladi so izredno zaposleni z računi, kako naj Menem prihodnje leto doseže več kot 40 odstotkov glasov in da drugi kandidat ostane vsaj 10 odstotkov za njim, da bi ne bilo potrebno drugega kroga volitev. Če pa bi do tega prišlo, že sedaj iščejo kompromisnih povezav. Najbolj računajo z liberalci, konservativci in raznimi provincijskimi strankami, ki so skupno na aprilskih volitvah dosegli kar dva milijona glasov. S tem in raznimi neodvisnimi glasovi računajo, da Menem ne bo imel nikakih težav s ponovno zmago in tako dosegel nadaljnjo predsedniško dobo.

Na levi pa se dogaja nekaj podobnega. Velika fronta, oziroma njen vodja Chacho Alvarez, iščejo povezav z bivšim mendoškim guvernerjem. Octavio Bordón prestaja pravo skušnjava, da bi iz peronizma presedlal v Veliko fronto. Ta bi tako postala izraz levega peronizma ali kakor hočejo sedaj pokazati, „socialnega peronizma“. Pogovori tečejo tudi z nekaterimi radikali. Najbolj viden je Federico Storani. A ta je že izrazil: pogovarja se rad, a ni nikake možnosti, da bi uskočil iz radikalizma. Če pa bi prišlo do drugega kroga volitev, bi bila stvar drugačna. Ne smemo pozabiti, da Storani sam ljubeče gleda na možnost predsedniške kandidature v radikalni stranki.

Poročilo šolskega referenta Zedinjene Slovenije

FRANCETA VITRIHA

Slovenske sobotne šole v območju Buenos Airesa in notranjosti države je v letu 1993 obiskovalo 468 otrok, 227 deklic in 241 dečkov.

Osmi razred je končalo 29 učencev in učenk, v vrtcu je bilo 120 otrok.

Poučevalo je 85 učnih moči (63 že rojenih v Argentini).

Špansko govorečih je bilo 47 otrok, 22 deklic in 25 dečkov. Poučevalo je 9 učiteljic (od teh 8 rojenih v Argentini).

Šolski odsek ZS je imel redne mesečne seje, po potrebi tudi izredne. Poleg voditeljic je na sejah bil vedno prisoten prelat dr. Alojzij Starc. Občasno se jih udeležuje tudi Frido Beznik.

Naša skupne prireditve v Slovenski hiši: Vsa srečanja so se začela s sveto mašo in priložnostno duhovno mislijo prelata dr. A. Starca.

21. junija 1993. Alojzijevo proslava: Po sveti maši smo se pred spomenikom z deklamacijami, pesmijo in šopkom poklonili spominu žrtvam vojne in revolucije in naših mučencev.

Predstavo je pripravila Prešernova šola. Igro Radio Huda luknja je režiral Dominik Oblak, scenerijo pa je pripravil Andrej Golob, oba bivša učenca Prešernove šole.

25. septembra 1993. Slomškova proslava: Odrski nastop je pripravila Jurčičeva šola. Igro Martin Napuhek je režiral Tine Kovačič, scenerijo pa so pripravili Franci Korošec, Janko Slabe in Jože Šenk.

13. marca 1994. Začetek šolskega leta: Igro Pepelko je v režiji Maksa Borštnika pripravila Rožmanova šola. Sceno je izdelal Toni Pavlič ml.

V veži pred dvorano so bile razstavljene fotografije šolske kolonije in izdelki ročnih del.

Pri igrah so nastopali tudi bivši učenci, starši pa so nudili vso pomoč pri pripravi iger.

Igre niso samo nastopi, ampak so odlična šola slovenskega jezika z učiteljem-režiserjem.

26. junija 1993. Proslava slovenskega državnega praznika: Med slavnostno večerjo je Zedinjena Slovenija podelila voditeljici Balantičeve šole Angeli Klanšek, voditeljici Prešernove šole Miji Markež, voditeljici Rožmanove šole Katici Kovač-Dimnikovi in katehetu prelata dr. A. Starcu odličja za njihovo nad 40-letno delo pri našem šolstvu. Poleg priznanja so nagrajenci prejeli umetniške slike, ki so jih darovali Andrejka Dolinar-Hrovatova, Marjetka Dolinar, Andrej Makek in Tone Kržišnik.

27. avgusta 1993 se je slovenska skupnost iz San Justa spomnila 50-letnice smrti Franceta Balantiča.

13. novembra 1993 je Prešernova šola praznovala 40-letnico obstoja.

Na vseh prireditvah je bil nastop učencev slovenskih šol dobro pripravljen in izveden na zavirljivi višini.

S prisotnostjo voditeljic na obeh srečanjih so se pridružile tema obletnicama vse naše šole.

4. septembra 1993. Prvi športni dan za otroke osnovnih šol z namenom, da se otroci spoznajo, dobijo veselje do športa in se povežejo s prijateljskimi vezmi. Tečaj je organizirala in vodila Saša Omahna z mladimi pomočniki: Gabi Malovrh, Veronika Vivod, Jani Dobovšek, Marjan in Kristjan Vivod.

Načrtovani izlet 30. oktobra 1993 je bil zaradi slabega vremena prestavljen na 6. november. Tudi ta dan je bilo muhasto vreme. Kljub temu so se izleta udeležili

šolarji iz San Martina, Carapachaya, Slovenske vasi in San Justa.

Prostor za izlet, klub letalskih podoficirjev, je posredoval g. Ullua iz San Martina.

27. decembra 1993 - 11. januarja 1994. Šolska kolonija ZS v Córdoba: Kolonije se je udeležilo 73 otrok (40 deklic in 33 dečkov).

Kolonijo so spremljali: voditeljica Saša Omahna, duhovnik Jože Škerbec, Mija Markež, sestra Snežna, Helena Zarnik, Veronika, Marjan in Kristjan Vivod ter Jani Dobovšek.

Kolonija, izlet in športni dan so važen člen v verigi našega ohranjanja, saj pospešujejo slovensko govornico, pesem in medsebojno prijateljstvo.

Vsa ta srečanja pa so možna, ker slone na celoletnem delu učiteljev slovenskih šol.

Od 24. januarja do 13. februarja 1994 se je vršil v Soveniji seminar za učitelje, ki poučujejo v slovenskih šolah v Argentini.

Udeležile so se ga voditeljice: Marjana Kovač-Batagelj, Metka Slabe, Mija Markež, Helena Zupan-Malovrhova, Mirjam Goljevšček, Katica Kovač-Dimnikova, Angelca Klanšek, Jožica Kopač-Zupančeva, Lenčka Božnar, Marta Malovrh-Jermanova, Jožejka Debeljak Žakljeva, ravnateljica srednješolskega tečaja Metka Mizerit in Milan Magister, ki vodi srednješolski tečaj v Bariločah. Voditelj srednješolskega tečaja v Mendosi pa se ga zaradi obveznosti ni udeležil. Skupino je vodila Helena Zupan-Malovrhova.

Seminar je pripravil, organiziral in financiral sekretariat zunanjega ministrstva za Slovence po svetu.

Povabilo na seminar je veliko priznanje vsem, ki poučujejo v slovenskih šolah.

V tedniku Svobodna Slovenija so udeležence seminarja objavljale kroniko.

Sekretarju dr. Petru Venclju, svetovalki ministrstva Mateji Maček in vsem, ki so pripomogli k uspehu seminarja iskrena hvala.

Slovenske šole imajo lastne prireditve in sodelujejo pri prireditvah krajevnih domov, romanju v Luján in Lourdes, pri procesiji sv. Rešnjega telesa in pri prvem svetem obhajilu.

Na roditeljskih sestankih so govorili kateheti in voditeljice, predavali pa so dr. Andrej Fink in skupina, ki jo sestavljajo Marjana Batagelj, Frido in Alenka Beznik.

Tudi tečaj A-B-C po slovensko za špnako govoreče otroke, ki ga vodi Marjana Batagelj je začel novo šolsko leto v znamenju novega napora učiteljev, staršev in otrok.

Do sedaj je vpisanih 38 otrok, sedem učiteljev pa se bo trudilo, da na slovenskem seminarju pridobljene pripomočke čim uspešneje uporabi. Prepričani smo, da bo izdaten sad obrodilo tudi intenzivno sodelovanje staršev.

O življenju naših šol z besedo in slikami stalno poročajo: Svobodna Slovenija, Oznanilo in Duhovno življenje z Božjimi stezicami.

Bog plačaj vsem, ki so v letu 1993 z molitvijo, delom in ljubeznijo ohranjali naše šole. Posebej prelata dr. A. Starcu in Fridu Bezniku za delo in pomoč šolskemu odseku ZS.

Sodelovanje prve otrokove šole družine s slovensko šolo, velika udeležba staršev na naših srečanjih je znak, ki nas mora prežeti z optimizmom, da bomo delo za naše ohranjanje v času, ko smo Slovenci dosegli tisočleten sen — samostojno državo — nadaljevali s pogumom,

ljubeznijo in idealizmom.

20. marca 1994 je šola Franceta Balantiča priredila v Našem domu razstavo del počitniških dni. Po otvoritvi in ogledu je bil roditeljski sestanek, kjer so katehet, voditeljica in učiteljice predstavili načrt dela za leto 1994, odbor staršev pa je poročal o delu v letu 1993. Razstava in roditeljski sestanek sta bila odlično pripravljena.

Na povabilo šole sem se udeležil tega srečanja in se mi zdi važno, da je o požrtvovalnem delu za slovenske šolarje v času počitnic seznanjena vsa skupnost.

O počitniških dneh je podal pri otvoritvi razstave poročilo, ki sledi, g. Petelin, duša tega plemenitega dela:

Letos, po prošnji odbora slovenske šole, smo prevzeli že drugo leto voditeljstvo počitniških dni.

To je seveda velika odgovornost in zato smo žrtvovali vse, kar je bilo v naših močeh.

Če smo to izpolnili, je vaš odgovor.

Primerno je, da povem, da je prihajalo okrog 80 otrok.

Razdeljeni so bili v šest skupin in to na sledeči način: 1. skupina najmlajših: vrtec, 1., 2. in 3. razred; 2. srednja skupina deklet: 4., 5. in 6. razred; 3. večja skupina deklet: 7. in 8. razred in srednja šola do 3. letnika; 4. srednja skupina fantov: 4. in 5. razred; 5. višja skupina fantov: 6., 7., 8. razred in srednja šola; 6. najvišja skupina deklet: od 4. letnika srednje šole dalje.

Zbirali smo se vsako sredo dopoldan in sicer šestkrat, v kleti. Ker smo imeli veliko več prostora, je bilo lažje nadzirati otroke. Material, ki smo ga uporabljali za izdelke, smo kupili skoraj v celoti.

Ker nimamo v naši šoli strojev za izdelavo, smo kot prejšnje leto prinesli že izdelane nekatere reči, da bi otrokom bilo lažje sestaviti dele.

Vsaka skupina je imela določeno delo. Bilo je veliko navdušenja, kar se je pa lahko opazilo, ker ni bilo časa niti za odmor.

Vsaka skupina je imela svoje pomočnike, ki jih lahko naštejemo, ker so darovali svoj čas, da bi se to lepše obneslo: Ivanka Puhek, Danica Malovrh, Marija Štrubelj, Metka Zafra, Jožica Pugelj, Karmen Radoš, Anica Obriskal, Marjana Juhant, Ina Urbančič, Barbara Falduto, Rozka Likozar, Andrej Grilj.

Prihajal je vedno tudi dr. A. Starc ali Tone Bidovec.

Vsak ponedeljek pa smo šli, kot ponavadi, na Našo domačijo, kjer so se otroci razvedrili z različnimi igrami in seveda tudi s kopianjem.

Za zaključek smo imeli paty - večerjo. Ker je gdč. Danica hodila tja, so otroci mogli delati in so naredili vse božične izdelke, ki jih vidite.

Zahvalimo se tudi vsem, ki so pomagali pripraviti to razstavo, ki je danes velika in zanimiva.

Imamo tudi spominski izdelek teh počitniških dni in zahvalo za pomoč za vse, ki sem jih prej imenoval, pa tudi za Angelco Klanšek, voditeljico naše šole, Franceta Vitriha, nadzornika vseh slovenskih šol, Lojzeta Modica, predsednika šolskega odbora naše šole in za ves Naš dom.

PREGLED SLOVENSКИH OSNOVNIH ŠOL V ARGENTINI 1993

Šola Josipa Jurčiča - Carapachay
Voditeljica šole: Metka Slabe; verouk: dr. Jure Rode; učitelj: Marija Slabe, Hele-

na Žnidar, Monika Dobovšek, Ani Klemen, Helena Skarlovnik; predsednik odbora staršev: Martin Jeretina.

Učencev: 24 (dečkov 13; deklic 11). Učitelj: 7.

Šola Franceta Prešerna - Castelar

Voditeljica: Mija Markež; katehet: prof. France Bergant; učitelji: Nadica Grohar, Monika Kenda, Mojca Jelen, Pavla Petek, Veronika Vivod, Irenka Zarnik, Helena Zarnik; predsednica odbora staršev: Metka Kopač.

Učencev: 53 (dečkov 35; deklic 39). Učitelj: 9.

Šola Antona Martina Slomška - Ramos Mejía

Voditeljica šole: Helena Malovrh; katehet: Jože Škerbec; učitelji: Kristina Breznikar, Saša Omahna, Alenka Poznič, Marjana Rezelj, Meta Vombergar, Gabrijela Malovrh, Alenka Smole, Angelika Smole, Marcel Brula, Marjan Loboda ml., Marjan Loboda st., Ivan Vombergar; predsednica odbora staršev: Saša Omahna.

Učencev: 70 (dečkov 31; deklic 39). Učitelj: 14.

Šola Franceta Balantiča - San Justo

Voditeljica šole: Angelca Klanšek; katehet: Tone Bidovec; učitelji: Marija Štrubelj, Nevenka Godec, Bernarda Krajnik, Veronika Malovrh, Anica Mehle, Lučka Oblak, Marta Selan, Ivana Tekavec, Marija Zupanc, Monika Zupanc, Pavlinka Zupanc; odsotne učiteljice je nadomestovala: Irena Poglajen; splošna pomoč: Ivanka Puhek; predsednik odbora staršev: Lojze Modic.

Učencev: 101 (dečkov 57; deklic 44). Učitelj: 14.

Šola Gregorija Rožmana - San Martín

Voditeljica šole: Katica Dimnik; katehet: Franci Šenk; učitelji: Saša Golob, Lučka Kastelic, Irena Peršuh, Regina Leber, Angelca Podržaj, Ana Sterle, Andreja Verbic, Sonja Zorko; predsednica odbora staršev: Gabrijela Marolt.

Učencev: 58 (dečkov 34; deklic 24). Učitelj: 10.

Šola Friderika Baraga - Slovenska vas - Lanús

Voditeljica šole: Mirjam Goljevšček; kateheti: Jaka Barle, France Pavlič, Janez Petek; učitelji: Zlata Adamič, Olga Fink, Martina Rozina, Elizabeta Grbec, Lojzka Mehle, Lucijana Servin, Marija Urbanija, sestra Snežna; predsednica odbora staršev: Marija Bratuž.

Učencev: 64 (dečkov 29; deklic 35). Učitelj: 12.

Šola župnika Jakoba Aljaža - Bariloče

Voditeljica šole: Marta Jerman; verouk: Ivanka Marinič; učitelji: Lija Kambič, Anica Magister, Danica Mavrič, Alenka Arnšek, Cilka Arnšek.

Učencev: 20 (dečkov 10; deklic 10). Učitelj: 7.

Šola sv. Cirila in Metoda - Mendoza

Voditeljica šole: Lenčka Božnar; katehet: Jože Horn; učitelji: Angelca Bajda, Veronika Ovcjak, Vladko Šmon, Erika Bajda; predsednik odbora staršev: Jože Šmon.

Učencev: 42 (dečkov 24; deklic 18). Učitelj: 6.

Tečaj za špansko govoreče otroke: voditeljica šole: Veronika Bajuk, Bibi Bajda. Učencev: 11 (dečkov 4; deklic 7). Učitelj: 2. (Nad. na 4. str.)

DRUŠTVO SLOVENSkih IZOBRAŽENCEV, TRST

XXIX. Študijski dnevi
DRAGA '94

Park Finžgarjeva doma, Opčine, Narodna ulica 89

Petek, 2. septembra 1994

Ob 17.00: Predstavitve letošnje Drage

Ob 17.30: Dr. Stane Gabrovec in formacija slovenstva

Slovenski arheolog in akademik o vplivu krščanstva na nastanek slovenske nacionalne zavesti ob 1600-letnici „svetovne“ bitke med Teodozijem in Evgenijem v Vipavski dolini, ko se je naš teritorij prvič znašel na meji med Vzhodom in Zahodom.

Po predavanju diskusija in družabnost.

Sobota, 3. septembra 1994

Ob 16.00: Mag. Marija Jurič in dr. Hektor Jogan: Pri-sila spomina k identiteti koroških in tržaških Slovencev

Interdisciplinarna analiza sociološko-psihološke kolektivne usedline v izjavah posameznikov. Prisila spomina je tista „kohezijska razsežnost“ v posamezniku-kolektivu, ki žari iz zgodovinske izkušnje in pogosto deluje tako, kot da bi bila „unheimlich“: sprašljiva, grozljiva, smrtonosna. Prej povezana z nelagodjem kot lagodjem.

Sledi diskusija.

Nedelja, 4. septembra 1994

Ob 10.30: Lojze Čemažar: V novo sproščenost slovenskega kristjana

Izziv slovenskega likovnega ustvarjalca današnjemu zadovoljnemu, plahemu in utrujenemu arhetipu slovenske vernosti, ki se zateka v preteklost.

Po predavanju diskusija.

Ob 16.00: Janez Janša: Pogled čez slovenstvo

Po doseženi državnosti in samostojnosti bo treba zgraditi politično in državniško zavest sodobnega Slovence. Gledanje izpostavljenega slovenskega politika na novo slovensko državo.

Po predavanju diskusija, zaključek, družabnost.

Nedeljska služba božja bo ob 9. uri na prireditvenem prostoru.

Los dragones pueden
soplar velitas

PARA FESTEJAR:

el llamado dragón de Eslovenia cumple 850 años y todavía se asoma al cielo, ruge y goza de una excelente salud.

Un encanto particular envuelve a la capital de este pequeño y reciente país independiente. Con el sello característico y misterioso de toda ciudad de Europa central, hay algo en ella que indica a las claras que alguna vez perteneció al imperio austro-húngaro.

Y este año tienen motivo para festejar en la ciudad: se cumplen 850 años de la primera mención en una crónica medieval.

Pero los orígenes de Ljubljana (se pronuncia Liubliana), cuyo símbolo ancestral es un dragón, se remonta al imperio romano. Todavía se conservan restos de las murallas de la antigua Emona, como era conocida en los comienzos de nuestra era.

Es una pequeña ciudad: apenas 300.000 habitantes. Encontramos a cada paso el barroco y el art nouveau cuando recorremos sus callejuelas empedradas e inclinadas.

Un castillo medieval es el guardián de Ljubljana. Una visita a él es de rigor. Ubicada sobre una colina, se tiene desde allí una espléndida panorámica de la urbe.

El castillo, o "Ljubljanski grad", fue sede de los gobernadores imperiales, guarnición y prisión. Se lo está remozando y ya abrieron al público la torre, una capilla y una cafetería, con precios muy convenientes.

Un río, el Ljubljanica, divide en dos a la ciudad. Sin lugar a dudas la parte que tiene más atractivo es el casco antiguo, ubicado entre el curso de agua y el castillo.

Entre los lugares más destacados para recorrer están Stari trg (Plaza Vieja), rodeada de casas barrocas; la catedral, erigida a principios del 1700; el Zmajski most

dročju pa so potisnjene v pozabo, kot da se je slovenska samostojnost pridobila v 10 dneh. In najbolj žalostno je, da jim narod verjame in jih voli. To je le ena od nemožnosti, katerih je danes v Sloveniji na kupe. Kakšen naj bo naš odnos do dogodkov v domovini? Ni dvoma, da Slovenija še daleč ni tisto, za kar so umirali naši domobranci, ne tisto o čemer smo mi sanjali 45 let. Mnogo zelo važnih stvari se ni rešilo tako kot bi se moralo. Ne morem reči, da je v Sloveniji prevladala resnica in pravica, ne da tam vlada resnična svoboda. Že samo dejstvo, da se ni kaznovalo nobenega krivca za medvojne in povojne zločine, da so nekdanji oblastniki obdržali v svojih rokah še vse preveč oblasti, vzbuja v ljudeh dvome in strah pred bodočnostjo. Naloga nas v svobodi je, da o teh stvareh jasno in odločno govorimo. Ne bo miru ne pravega razvoja Slovenije, dokler se to ne razčisti.

Spomnim se, da je pokojni Miloš Stare večkrat rekel: dokler bomo imeli romanje v Luján, domobrantsko proslavo in proslavo narodnega praznika, nas ni treba biti strah za naš obstoj. In mislim, da bi bilo prav, da bi na to večkrat pomislili. Brez častnega opomina na naše domobrante, brez zvestobe idealom krščanstva in slovenstva, nas bo kot skupnosti konec. To nam razni preroki tu in drugod že leta in leta napovedujejo. A mi bomo še naprej nosili v svojih srcih svetel spomin na naše junaške domobrante in ob njihovem zgledu vztrajali v zvestobi krščanstvu in slovenstvu. Tako kot oni tudi mi zapojmo: Hajd' mo v boj za vero nam sveto, pesem slovenska pa naj se glasi, združeni v borbi se borimo vneto, narod slovenski živi, naj živi!

(Puente del dragón), cuya decoración fue hecha por un discípulo de Otto Wagner, Jurij Zaninovič; la Prešernov trg, en honor del poeta nacional esloveno, France Prešeren y la ópera, construida en estilo neorenacentista.

El castillo Tivoli se encuentra en el parque del mismo nombre y fue levantado en el 1600 por los jesuitas. En la mitad del siglo XIX encontramos al mariscal austriaco Radetzky siendo propietario del lugar. En la actualidad alberga al Centro de Arte Gráfico. Para conmemorar el 850 aniversario se remozará el parque y se inaugurará una muestra internacional de jardinería.

Un destino económico

Para los valores argentinos, Eslovenia es barata. No solo en alojamiento sino también para comer.

Una habitación doble en el Holliday Inn local, el único de cinco estrellas, está en 93 dólares. En uno tres estrellas, como el Slon, sale 45 dólares. Ambos están en el centro.

La comida para dos en un restaurant muy coqueto, el Rotovž, en el centro, no supera los 40 dólares. Un almuerzo en un restaurant económico no supera los cinco dólares.

Para los que quieren emular a Montgolfier y quieren ver la capital eslovena desde una perspectiva diferente, un vuelo de media hora en globo está en 80 dólares.

Incluye una copa de champagne al regreso y un diploma que certifica la hazaña.

El transfer entre el aeropuerto y el centro cuesta 18 dólares por persona.

Para más informaciones sobre este país se puede llamar al centro de información turística eslovena en la Argentina, al 441-1264/65.

Manuel H. Castrillón
"La Nación", 26/6/94

Poročilo
šolskega
referenta ZS
FRANCETA VITRIHA

(Nad. s 3. str.)

Šola Mirka Kunčiča - San Luis
Voditeljica šole: Jožica Zupanc; učitelj: Marija Urbančič, Andrejka Zupanc.
Učencev: 7 (dečkov 4; deklie 3). Učiteljev: 3.

Šola Janeza Evangelista Kreka - Tucumán
Voditeljica šole: Jožejka Žakelj; učiteljci: Erika Draksler in Marta Žakelj.
Učencev 8 (dečkov 4; deklie 3). Učiteljev: 3.

Šola Bonaventura Jegliča - Slovenska hiša - Buenos Aires
Tečaj "A-B-C po slovensko" za špansko govoreče otroke
Voditeljica šole: Marjana Batagelj; učiteljci: Lučka Tomazin, Francka Korošec, Irenka Fajdiga, Cecilija Grbec, Pavla Grbec, Nevenka Jelenc.
Učencev: 36 (dečkov 21; deklie 15). Učiteljev: 7.

Vetrinje — sramoten žig!

(Nad. s 1. str.)

Nemci, a to pot je dvignil roko nad brata — brat. Zaslepljen od v samem bistvu pokvarjene ideologije komunizma, je Kajnslovenec množično in na strahoten način pobijal Abela-Slovenca. Učene razprave partijskih zgodovinarjev, govore le o nepravilnostih in krutostih, ki naj bi se zgodile po vojni v Kočevskem Rogu, Teharjah, Škofji Loki in drugod po Sloveniji. Tam naj bi specialne enote JLA pod poveljstvom tujih oficirjev, na nikogaršnje povelje, justificirali nekaj tisoč okupatorjevih sodelavcev.

Vse to ogabno sprenevedanje mi pusti strašen občutek. Najprej zato, ker hočejo na tak podoben način zmanjšati ali izbrisati ta pravi genocid. Predvsem pa zato, ker mi ne gre iz spomina France Dejak, ki se je čudežno rešil iz jame v Kočevskem Rogu, ko mi je pripovedoval, kako ga je pred jamo in predno ga je imel ustreliti, nagovoril domačin in ga vprašal odkod je, da bi, ko bi mu odgovoril, ta videl če ima kak zlat zob, da bi mu ga še pred smrtjo izbil...

Vetrinj, tabor ubitega človeka! Sramoten žig v čelo Evrope!

Tenčica črna čez lice Slovenije!

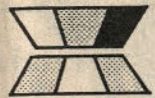
Palme mučeništva so takrat množično rastle po slovenskih tleh. Naša zemlja je prepojena z mučeniško krvjo naših bratov in sestra. Slovenski narod je dobil tisoč mučencev, dobila pa je na žalost tudi preveliko število morilcev-rabljev. V slovenskem narodu sta od tedaj dva rodova: Rod mučencev — potomci in somišljeniki pobitih domobrancev in drugih žrtev komunizma — in rod morilcev — izvrševalci, odgovorni in opravičevalci tega zločina. Saj kjer je žrtev, tam je tudi rabelj. Domobranci vendar niso naredili samomora! Zakaj si zakrivamo oči pred resnico? Povejmo stvari tako, kot so! Z zavijanjem dejstev in opravičevanjem in olepševanjem zločina delamo kaj slabo uslugo resnični in tako potrebni slovenski stvari. Ta je mogoča le na temelju resnice in pravice. Pogoji zanjo pa so še priznanje, spreobrnjenje in zadoščevanje.

Kdor misli, da gre pot sprave lahko mimo tega, se usodno moti. S pogrebno mašo, simboličnim pogrebom in omlednim političnim nagovorom in neokusnim citiranjem svetopisemskih izrekov, se je narod kaj malo približal resnični spravi. Na žalost je slovenski narod še daleč, daleč od sprave, saj ni opaziti resnega truda za nje dosego. Zločinci hodijo nekaznovani po slovenskih tleh, njihova krvava borba za oblast se še naprej prikazuje kot veličastna borba proti okupatorju, njihovi krvni in idejni potomci sede trdno v sedlih oblasti, njihove žrtve pa se za ceno vsemogočnih poniževanj bore za najosnovnejše pravice.

Ko se danes s ponosom in spoštovanjem spominjamo naših junakov, domobrancev in vseh drugih žrtev komunistične revolucije v Sloveniji, pogledjmo tudi sami vase. Za komuniste in njihove sopotnike itak vemo, kaj mislijo in tudi oni vedo, kaj so storili in zakaj so to storili. Tudi lahko vemo, da je njihova največja želja, da se te stvari čimprej pozabi, tako jim ne bo treba priznati krivde, iti se pokorit za zločine. Zato tako trmasto ponavljanje bajke o NOB. Če pa uspejo prepričati nas, da pozabimo na vse, kar se je v Sloveniji zgodilo med vojno in revolucijo in kar se je godilo po vojni in se godi še danes, potem so dosegli vse, kar si želijo. Potem še sprava ne bo več potrebna, saj se ne bo s kom spraviti.

Slovenija je danes suverena država. Prav te dni smo praznovali Dan slovenske državnosti. Mislim, da bi bilo treba najti način, da bi se ob tem prazniku spomnili tudi naših domobrancev, ki so s svojo krvavo žrtvijo največ pripomogli k samostojni in svobodni Sloveniji. Popolnoma v stilu današnjega mišljenja v Sloveniji je, da se zasluge za nastanek slovenske države pripisuje skupini bivših partijcev, članom bivše nomenklature. Ljudje, ki so vedno propagirali le nekaj internacionalizem, so kar čez noč postali odlični narodnjaki. Cele generacije katoliških javnih delavcev na duhovnem, kulturnem in političnem po-

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Krst: Krščena je bila v Tucumanu **Ana Malvina Porcelo Žakelj**, hčerka Ane Žakelj in Sergija Porcela. Krstil je prof. Lojze Urbanč; botra sta bila Fátima Porcelo in Janez Žakelj.

Čestitamo

Smrti: Umrli so: v San Justu **Vinko Goršič** (86) in **France Seljak** (71), v Chascomusu pa **Štefan Veneš** (64) in **Anton Bregar** (90).

Naj počivajo v miru!

naš DOM SAN JUSTO

Zveza mater in žena

V nedeljo, 17. aprila, smo se po maši zbrale ob pogrnjenih mizah pri zajtrku v Našem domu vse članice ZSMŽ in se prijateljsko razgovarjale. Potem smo v šolskih prostorih z zanimanjem sledile predavanju našega prelata dr. Alojzija Starca. Govoril nam je o temi: „Družina v Argentini, postani, kar si“.

Obiskal nas je in se z nami udeležil kosila, ki ga je ZSMŽ organizirala z žrebanjem v nedeljo, 24. aprila. Nasmehan je dr. Alojzij Starc odklonil dobitke, ki mu je pripadel ob žrebanju, želel je samo tiho podpreti naše delovanje v prid trpečim rojakom našega okraja.

Ko danes pišemo to kroniko, ga je Gospod že poklical k sebi. Vera in upanje v božjo plačilo nam lajšata grenkobo ob izgubi ponižnega in vedno vdanega duhovnika, ki ni pozabil ne bolne in oddaljene slovenske rojake.

Sanhuška srenja mu je še posebno hvaležna za 40-letnico pastirstva v našem okraju. Naj mu tisočero Bog poplača v srečni večnosti!

Prijetno nedeljsko družinsko kosilo v krogu domačih je najdražja želja vsake žene in matere, zato smo se v zelo lepem številu zbrali na tem kosilu 24. aprila z žnanci in prijateljki Našega doma in tudi drugih Domov. Vsem se zahvalimo za navzočnost.

Dr. Alojzij Starc je začel z molitvijo, nato so žene postregle s kosilom, katero je bilo zelo okusno pripravljeno. Pohvala vsem kuharicam in kuharju.

Med kosilom nam je Ivana Tekavec opisala namen in delo ZSMŽ. Nato je pozdravila vse navzoče predsednice ZSMŽ ga. Mici Cassullo. Sledilo je žrebanje srečk z dobitki, katere so nam tako radodarno podarili naši prijatelji in podjetniki.

Po končanem žrebanju smo ob kavi in pecivu še malo pokramljali in tako preživeli prijeten dan. Tako vsi skupaj pomagamo našim ostarelim in bolnim naše skupnosti.

Letos smo znova začeli s kuharskim tečajem, ki je vsak ponedeljek ob 10. uri.

Vsak četrtek ob 19.30 uri imamo telovadbo „yoga“ za dekleta in žene vseh Domov. Vse prav lepo vabljeni.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Občni zbor

V nedeljo, 20. marca je bil 33. redni občni zbor. Bilo je navzočih 71 članov. Po

pozdravu predsednika Jožeta Ziherla, je naš župnik Franci Šenk zmolil Oče naš za vse umrle člane v pretekli poslovni dobi. Nato so sledila poročila: tajnice Darinke Zorec, ki je poročala o delu in sejah odbora, glavna točka pa je bila prošnja, da bi vsi člani bolj aktivno sodelovali v Domu; kulturnega referenta, ki je omenil razne predstave: likovno razstavo, odrski prizor za domobransko proslavo (Maks Borštnik), nastop mladinskega pevskega zbora Harmoniae; blagajnika Gergorja Verbica, ki nam je podal bilanco pretekle poslovne dobe; gospodarja Jožeta Skaleta.

V imenu predsednika nadzornega odbora Hrovata je podal poročilo cont. Fajfar ter potrdil pravilnost blagajniških knjig.

Na tem občnem zboru so bile volitve za potrditev odbora. Za DA je bilo 68 glasov, za NE trije glasovi.

Važna tema na tem občnem zboru je bila nakup sosednje hiše, ki je naprodaj. Dobili smo ponudbo za nakup hiše s tremi sobami, kuhinjo, jedilnico, z dvema stranščema in dvoriščem. Površina hiše je 73,87 m², površina dvorišča pa 38,62 m². Hiša z dvoriščem se drži zemljišča, katerega je odbor že kupil in plačal (površina zemljišča: 125,42 m²).

Zemljišče in hiša se držita našega Doma, zato se je odbor zanimal za nakup, s tem se poveča šolske prostore in prostor za potrebe mladine. Po živahnem razgovoru je bil rezultat glasovanja sledeč: Za nakup hiše 54 glasov, proti nakupu 26 glasov.

Po glasovanju se je v enem tednu izvršil nakup hiše in uporaba prostorov je v teku.

Domobranska proslava

V nedeljo, 26. junija, po sveti maši, smo v sanmartinskem Domu počastili naše padle domobrince s spominsko proslavo.

Lojze Rezelj je v govoru poudaril junštvo naših mučencev in jih priporočal mladini za vzor.

Pod vodstvom Maksa Borštnika so nam recitatorji in vokalna skupina v besedi in pesmi prikazali, kako so sredi pomladi naši junaki odšli v smrt. Ob sceni slovenske pokrajine in znamenja, delo Toneta Pavliča, smo se še bolj vživeli v besedilo F. Balantiča, S. Šalija in A. Pavliča.

Ob zvokih močnega Glorije so šolski otroci položili sveče in slovenske šopke junakom v spomin.

Enoglasno je iz naših src zadonela pesem Oče, mati..., ki je zaključila proslavo.

Cross-Country v Slovenski vasi

V soboto, 9. julija so bile tekme maratona (cross-country), ki sta ga organizirala SDO in SFZ.

Rezultati tekmovanj so bili sledeči:

Mlajši- Fantje: Gabrijel Urbančič (L) 5'02; Andrej Belec (SM) 5'06; Damijan Rozina (L) 6'04. Dekleta: Marjana Petkovšek (SM) 5'31; Veronika Kocijančič (L) 5'33; Silvija Burja (L) 5'41.

Kadeti - Fantje: David Rot 12'02. Dekleta: Luči Zupančič 6'21; Lili Zupančič 6'33; Marija Mehle 6'39 (vsi iz Lanusa).

Starejši - Fantje: Tomaž Petkovšek (SM) 9'53; Toni Žitnik (L) 9'55; Gabrijel Petkovšek (SM) 10'18. Dekleta: Marija Burja (L) 6'14; Kristina Grbec (L) 7'13.

Vsem najlepša hvala za udeležbo!

za slabe izdelke, ki so ostali v zalogi. Poleg tega pa je že sklenjena pogodba za nakup 1.500 kitajskih raket, ki imajo večjo reakcijsko moč srebrovega jodida na točonosne oblake, pa tudi manj so nevarne, saj se ostanki raket vrnejo na zemljo s padalom.

BOROVNICA — Na pomladanskem srečanju Evropskega združenja za raziskavo materialov v Strassbourgu je podiplomski študent na ljubljanski fakulteti za strojništvo Rok Hrovatin dobil nagrado za študijsko delo, v katerem je proučeval interakcije laserskih pulzov in obsevanega materiala. Srečanja se je udeležilo okoli 500 študentov.

LJUBLJANA — Za letošnjo počitniško sezono so lokalni časopisi (kranjski Gorenjski glas, koprski Primorske novice, celjski Novi tednik, novomeški Dolenjski list in Vestnik iz Murske Sobotne) pripravili posebno skupno prilogo z naslovom Slovenske počitnice. V prilogi (naklada je bila 140 tisoč izvodov) so predstavili razne možne načine, kako preživeti na domačih tleh poletne mesece.

LJUBLJANA — Skoraj vse slovenske šole, 6 zavodov za usposabljanje invalidnih otrok in 10 šol s prilagojenim programom je že enajstič sodelovalo na enajstem šolskem tekmovanju, ki nosi naslov: Za čiste zobe ob zdravi prehrani. Letos so podelili najvišjo nagrado 3. č razredu jeseniške šole Tone Čufar.

LJUBLJANA — Roza klub je praznoval desetletnico obstoja. Klub družijo slovenske homoseksualce obeh spolov, ki so hoteli praznovati obletnico v dvorani ljubljanskega gradu, pa so jim mestne oblasti odpovedale najem.

GORNJI SENIK, Madžarska — V tej, eni izmed sedmih vasi v Porabju, v katerih se še govori slovenščina, je umrl Andraš Čabai, star 83 let. Čabai je sicer gradiščanski Hrvat, vendar je ustanovil v Gornjem Seniku slovenski pevski zbor, ga vodil več kot petdeset let in tudi zapisoval porabske ljudske pesmi.

LJUBLJANA — Na Dalmatinovi ulici 1, kjer je skoraj trideset let živel pesnik Oton Župančič, so odkrili njegov doprni kip. Za postavitev se je zavzelo ljubljansko društvo Bela Krajina, ker pesnik ni imel do sedaj v slovenskem glavnem mestu na javnem prostoru nobenega spomenika.

KRANJ — V kranjski občini so največ sredstev, namenjenih za vzdrževanje objektov skupne rabe, določili za obnavljanje cerkva. Kar devetnajst cerkvenih poslopij bodo obnavljali, največ denarja pa bosta odnesli farna cerkev v Cerkljah in v Kokri.

PORTOTOŽ — Jure Šterk se je pred 10 meseci podal na samotno pot okoli sveta v svoji Neodvisni Sloveniji, polsedmi meter dolgi jadrnici. Večino 30.000 morskih milj dolge poti je že prevozil, je že v Sredozemskem morju in računa, da bo v septembra privozil k slovenski obali.

LJUBLJANA — V Sloveniji je zaenkrat deset tisoč mobilitelov (mobilnih telefonov, „moviconov“), vendar v podjetju smatrajo, da bodo do konca leta lahko povečali število naročnikov kar na petnajst tisoč.

HRUŠICA — V prvih treh letih, odkar je odprt karavanski predor, je skozenj pripeljalo v Slovenijo 1.288.000 vozil. Zaenkrat je prehod z obeh strani še pod predvidenimi 6.000 do 8.000 vozil na dan: to dosežejo le ob kaki posebni priložnosti (npr. za velikonočne praznike), sicer pa se povprečje vrti okoli tri tisoč vozil na dan.

LJUBLJANA — Društvo slovenskih književnikov prevajalcev je letos podelilo letno Sovretovo nagrado Alenki Moder Saje za prevod Izbranih novel južnafriške pisateljice Nadine Gordimer in Stanetu Ivancu za prevod Slovarja simbolov Jeana Chevaliera in Alina Gheerbranta.

PTUJ — Tristo let stara vinska vojna med Mariborom in Ptujem je dokončno pokopana. Pred tremi leti so podpisali premirje, letos pa je bilo uresničeno še zadnje določilo: Ptujčani bodo pozabili na prepeved prevoza haloškega vina proti severu, Mariborčani so jim pa podarili cepiče štiristo let stare trte z Lenta. Pozabo so seveda predstavniki obeh strani pošteno zalili.

TAMAR — V zimskem marcu so potrebovali nekaj snega za Planico, pa so ga pripeljali iz Tamarja. Pri tem so razrili nekaj zemlje, zato so se v pomladi s krampi, lopatami in grabljami spravili popravljati raztriti travnik in ga posejali z visokogorsko travo ter nanесли senen drobir. Kljub vsem naporom pa so strokovnjaki potarnali, da biološka struktura tal ne bo več taka, kot je bila.

ŠENTVID PRI STIČNI — Letos je bil že petindvajseti Tabor slovenskih zborov v nedeljo, 19. junija in je po številu zborov in pevecov zasedel tretje mesto. To pot je sodelovalo 230 zborov iz Slovenije in 8 zborov iz tujine (Hrvaške, Italije, Avstrije, Madžarske in Kanade), med katerimi je po starosti izstopal mešani zbor Korotan iz Šmihela v Avstriji, ki je slavil stoletnico obstoja. To pot je bil skupni program posvečen vinskim napitnicam, pesmi pa so povezovali s teksti iz knjige Janez Trdine Vinska modrost. Zborom sta dirigirala Igor Švara in vodja policijska orkestra Milivoj Šurbek. — V italijansko mesto Legnano pa je bil povabljen zbor Ljubljanskih madrigalistov z dirigentom Matjažem Ščekom, ki je imel tri koncerte na III. mednarodnem srečanju najboljših pevskih zborov in vokalnih skupin. Predstavili so slovensko ljudsko in umetno pesem, Gallusove skladbe in še nekaj del Poulenca, Martina in Sisaka. Ljubljanski madrigalisti so nastopili tudi na vrhunskem zborovskem festivalu v francoskem Toursu in med 24. zbori zasedli drugo mesto takoj za univerzitetnim zborom iz Oxforda, ZDA.

LJUBLJANA — Svetovno združenje potovalnih agencij WATA je določilo, da bo njena naslednja generalna skupščina oktobra v 1995 na Bledu. Pri združenju je 191 agencij iz 85 držav. Slovenijo zastopa Kompas Turizem. Poleg skupščine bo tudi ogled Ljubljane, Primorja in zdravilišč ter raznih znamenitosti.

KAMNIK — V tovarni Stol so pred letoma razvili poseben stol za zaljubljenca v kinematografih. S posebnim uspehom jih tržijo v Nemčiji. Fotelji so udobno tapetirani, na sredini nimajo naslonjala za roke, nanje pa je mogoče priključiti tudi naprave za simultano prevajanje in klimatske naprave. Zdaj so pa (le dva) poizkusno namestili v ljubljanskem kinu Komuna.

LIPICA — Po težkem letu 1992, ko je prišlo v Lipico le kakih 20 tisoč turistov in je lipičance rešil denar iz državne blagajne, se je položaj toliko izboljšal, da je čreda spet narasla na 220 konj. Med njimi je najstarejši 21-letni Maestozo Monteaureus, ki pa ne trenira in ne tekmuje več, ampak je „preužitkar“. Najboljši časi so bili tam leta 1986, ko je prišlo čez 300 tisoč obiskovalcev in so prodali 30 tisoč jahalnih ur.

HREPELJE — Začeli so z generalnim popraviljem in posodobitvijo železniških tirov med postajama Hrpelje-Kozina in Šrešnica. To je le prvi del kompletnega programa, ki predvideva do konca leta 1996 obnovo 140 kilometrov tirov iz raznih dotrajanih objektov.

GORNJA RADGONA — Prva toča je letos že padla, v Sloveniji pa še ni zadostnega števila profitočnih raket. Od lanske sezone še ni prišla nova pošiljka raket iz makedonskega Skopja, v kateri bi moralo priti tudi skoraj 1.800 raket kot nadomestilo

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri komputertjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Sturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchetto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes oseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

SLOGA ponuja nove dobitke!

- Če ste član Mutuala SLOGA,
- Če imate Karto SLOGA,
- Če imate vsaj \$ 200.- na navadni hranilni vlogi,

potem imate pravico do žrebanja, ne le za dve ZASTONJSKI VOŽNJI v SLOVENIJO ampak tudi do MESEČNIH DOBITKOV.

Začnši z julijem bomo do decembra žrebali konec vsakega meseca gospodinske pripomočke, ki jih bomo pošiljali brezplačno na dom.

V SLOGI JE MOČ!

Slovenska kulturna akcija Balantičev večer

Videokaseta o Balantičevi proslavi v Sloveniji

Iz razprave dr. Marka Kremžarja

Recitacije

V soboto, 23. julija, ob 20 v Slovenski hiši.

SDO

SFZ

SAN MARTIN 25. MLADINSKI DAN

V nedeljo, 24. julija

spored

ob 8.00: začetek tekmovanj

ob 8.45: sv. maša

ob 13.00: kosilo

ob 18.00: kulturni program

Vsi lepo vabjeni!

Sodeluje ROCK & POLKA

42. obletnica društva Slovenska vas

Nedelja, 31. julija

9.00 Slovesna sveta maša

10.30 Nogomet: Slovenska vas - San Martín

13.00 Kosilo

16.00 Kulturni program

Sledi zabava ob zvokih orkestra "ZLATA ZVEZDA"

Vabljeni!

Naš dom

San Justo

V mednarodnem letu družine

vabimo mladino, zakonce, starše in vse rojake na predavanje

„O modernih problemih zakona in družine“

dr. Alojzij Kukovica

Sobota, 30. julija, ob 20. uri

Bosanski begunci hočejo zapustiti Pakistan

Čez 200 bosanskih beguncev hoče zapustiti Pakistan ter se vrniti na zahod — komaj nekaj mesecv potem, ko jim je Pakistan dovolil azil. Humanitarna poteza Pakistana je v svetovni javnosti vzbudila spoštovanje, pa tudi začudenje, saj ima Pakistan kot nerazvita dežela sama s seboj dosti težav. Dovolili so azil 385 beguncem, ki imajo isto vero, kakor jo imajo oni in katerih Evropejci prav zaradi njihove vere ne sprejemajo radi. Sedaj pa je ravno vera glavni razlog, da Bosanci želijo zapustiti Pakistan.

Politične poteze imajo svojo ceno — ne samo za gostitelje, temveč tudi za goste. Bosanci, ki so travmatizirani zaradi vojne, so begunci v deželi, katera jim je bila v glavnem znana samo po imenu. Ko so prišli v Islambad, so najprej dobili zatočišče v centru za romarje v Mekko, v bližini leta-

lišča. Poletna vročina — skoro 50 stopinj Celzija — je bil prvi šok, katerega so doživeli. Pakistanci so jim obljubili, da se bodo kmalu lahko preselili v vas, katero bodo njihovi rokodelci skupaj z Bosanci zgradili severno od glavnega mesta v hriboviti pokrajini. Bosancem pa ni bila všeč samo vročina. Tuja jim je bila tudi pakistanska kultura: niso bili vajeni njihove prehrane, njihov jezik jim je bil nerazumljiv, najbolj tuj pa jim je bil islam, katerega vendar izpričujejata obe narodnosti. Islam pomeni Bosancem občasni obisk mošeje in morda slika Kaabe v dnevni sobi, ne ovira pa deklet, da nosijo kratka krila in brezrokavne bluze ter da skupaj s prijatelji obiskujejo plese v nočnih lokalih. V Pakistanu navadno srečuješ na cesti le moške in če naletiš na ženske, so le-te večinoma zavite od nog do glave v črnino. Domačini so se kmalu pri-

čeli zgražati in pritoževati, da so videli hčere beguncev pol nage v družbi z mladenci. Ker so domačini začeli Bosance gledati neprijazno, so se tudi oni začeli pritoževati inozemskim dopisnikom. Ozračje je postalo napeto in bosansko poslaništvo je svojim rojakom kmalu prepovedalo prost izhod ker „svojih rojakov ne morejo zagovarjati, če kršijo običaje domačinov v takšni obliki in meri, da se morajo Pakistanci pritoževati, končno so Bosanci le gostje Pakistana.“

Kmalu pa so Bosanci začeli protestirati, da se ne bodo naselili v vas, katero jim gradijo Pakistanci. Pričeli so se tajno organizirati brez vednosti bosanskega poslaništva. 130 beguncev je poslalo na posredovanje predstavnika OZN peticijo, da naj jih preseli v Kanado ali Severno Ameriko. Neki podpisnik te prošnje je zagotavljal lokalnemu časnikarju: „Ničesar nimamo proti pakistanskim gostiteljem. Toda mi nismo samo muslimani, mi smo evropski muslimani. Mi imamo svojo lastno kulturo in svojo lastno tradicijo!“

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 23. julija:

Slovenska kulturna akcija: Balantičev večer ob 20 v Slovenski hiši.

NEDELJA, 24. julija:

Krožek Mater in žena - Pristava: čajanka z modno revijo, ob 16. uri.

V Slovenskem domu v San Martinu 25. mladinski dan.

SREDA, 27. julija:

Šolska seja ob 20 v Slovenski hiši

PETEK, 29. julija:

Redna seja Medorganizacijskega sveta ZS ob 20 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 30. julija:

V Našem domu v San Justo predavanje dr. A. Kukovice: O modernih problemih zakona in družine ob 20. uri.

Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 31. julija:

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi 42. obletnica Društva Slovenska vas.

Na Pristavi pogovor s Pavletom Juhantom, župnikom iz Slovenije, o sedanji situaciji v Sloveniji, po sv. maši.

V Slomškovem domu bo po maši govoril zdravnik dr. Rudi Potočnik.

SOBOTA, 6. avgusta:

Kulturni večer SKA: ob njeni 40-letnici ob 20 v Slovenski hiši

SLOVENSKA PRISTAVA

Pogovor o sedanji situaciji v Sloveniji

s Pavletom Juhantom, župnikom iz Tunjic in Šentjurske gore.

V nedeljo, 31. julija po sv. maši.

V Sloveniji je 70.000 bosanskih beguncev, ki predstavljajo 3.5% vsega prebivalstva te mlade države. Zanje mora skrbeti slovensko ljudstvo na tak način, da ne bodo kršene njihove človekove pravice.

Po NZZ priredila Pavlina Dobovškova